

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Είδος: Εφημερίδα / Ένθετο

Ημερομηνία: Κυριακή, 05-08-2012

Σελίδα: 6

Μέγεθος: 933 cm²

Μέση κυκλοφορία: 20430

Επικοινωνία εντύπου: (210) 4808000

Λέξη κλειδί: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

: ΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ

Της ΜΑΡΙΑΣ ΤΟΠΑΛΗ

Εξορκισμός (α λα βρετανικά...)

Η Πλαζ του Μπράτον, όχι μακριά από το Λονδίνο, εκτείνεται σε μήκος χιλιόμετρων. Όταν έχει ζέστη, οι λουόμενοι στα θάλα, παγωμένα νερά είναι πραγματικά κιάλδες - με καταγωγή από όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης. Φυσικά υπάρχουν ανάμεσα τους ένα σωρό παιδιά, κάθε ηλικίας. Πιο πίσω τεντώνεται ο παραλιακός που, όπως το ξέρουμε κι από τα δικά μας τουριστικά μέρη, φιλόξενη μπαρ κι εστιατόρια στη σειρά. Μόνο που, στα περισσότερα από αυτά, τα παιδιά δεν είναι ευπρόσδεκτα, ειδικά αν κάποιοι πινγκια. Καταμσημέρο, άλλωστε, κι ο κόσμος είναι ήδη τύφλα στο μεθύσι, με τα εύλογα στομαχικά επακόλουθα: ακόμη και δίχως τις προειδοποιητικές ταμπελίτσες, ποιός θα ήθελε να «απολαύσει» ένα μικρό παιδί παρόμοιο θέμα; Κι αν στην επαρχία τα πράγματα είναι περισσότερο ελαστικά, στο διάσημο λονδρέζικο Νότινγκ Χιλ ο υπεύθυνος του παμπ δείχνει ευγενικά την έξοδο (είναι δώδεκα το μεσημέρι) σε αυτούς που στρόχουν μπροστά τους ένα παιδικό καρότσι.

Έχει σχολιαστεί ποικιλότροπα το γεγονός ότι η χώρα που, όπως μας το θύμιζε πρόσφατα και η τελετή έναρξης των Ολυμπιακών, γέννησε και εξακολουθεί να γεννά μερικά από τα σημαντικότερα έργα της παιδικής και της νεανικής κουλτούρας, ελέγχεται σκληρά και αφιλόξενη για τις μικρές ηλικίες. Τα παιδιά είναι συχνά περισσότερο ανεπιθύμητα από τα κατοικίδια σε πανσιόν και σε ξενοδοχεία. Υπάρχουν, φυσικά, οι χώροι και οι δραστηριότητες που προορίζονται αποκλειστικά γι' αυτά - μα η υπόλοιπη κοινωνία είναι απέναντί τους εχθρική και αδιάφορα. Μια μελέτη της Unicef (2007) που διεξήχθη σε 21 χώρες, ήθελε τα Βρετανόπουλα να είναι τα πλέον δυστυχημένα στον Δυτικό Κόσμο. Πόσο παράξενο ακούγεται αυτό για μια χώρα που οι ταινίες και τα βιβλία της για παιδιά είναι διαρκώς πειρασμός για τους λάτρεις του είδους... Πρόσφατα θεσπίστηκε κανονισμός «πιστοποίησης» όσων (δασκάλων, παιδαγωγών αλλά και καλλιτεχνών, αθλητών κ.λπ.) έρχονται με οποιον-

Από την τελετή έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων του Λονδίνου. Η «Μαίρη Πόπινς», η πρώτη που ενδιαφέρεται για τα προκλητικά παραμελημένα παιδιά.

Η χώρα που γέννησε και εξακολουθεί να γεννά μερικά από τα σημαντικότερα έργα της παιδικής και της νεανικής κουλτούρας, ελέγχεται ως σκληρή και αφιλόξενη για τις μικρές ηλικίες.

δηποτε τρόπο σε επαφή με τα παιδιά σε παιδικούς σταθμούς, σχολεία, σχολές, ενώ η βία ανάμεσα στα ίδια τα παιδιά αποτελεί επίσης τεράστιο πρόβλημα. Οι φανταστικοί ήρωες είναι, συνήθως, οι ίδιοι θύματα κακομεταχειριστών. Ο Χάρι Πότερ έχει δει, ως βρέφος, τους γονείς του να εκτελούνται θάνασσα μπροστά στα μάτια του. Η Γουέντι και τα αδέρφια της στο «Πάτερ Παν» έχουν ένα... σκυλάκι να νταντά. Στη «Μαίρη Πόπινς» η διάτρητη γκουβερνάντα είναι η πρώτη που εν-

διαφέρεται για τα προκλητικά παραμελημένα παιδιά της λονδρέζικης αστικής τάξης. Στη «Ματίλντα» του Ρόαλντ Νταλ οι γονείς απαξιώνουν το χαρισματικό παιδί τους.

Μοιάζει σάμσις η δημοσιότητα με επίκεντρο το παιδί να αποτελεί αντίβαρο ελπίδας για τα μικρά θύματα, που, μάλιστα, σκληραγωγούνται αλύπητα στην εκπαίδευση ως εν δυνάμει μελλοντικοί στρατιώτες. Η Λατρεία, άλλωστε, του στρατού, στο παλιό ποτό imperium δεν κρύβεται - κι ήταν γερά παραφρονα στην τελετή έναρξης η μεταφορά της σημαίας από τους αθλητικούς του βρετανικού στρατού: τίποτε πιο αταίριαστο από τους Στρατούς σε μια Ολυμπιάδα... Εξορκισμός, λοιπόν, μιας «θνητικής» πλήξης; Αν, πάντως, τηρούσαμε τις αναλογίες μεταφέροντας την προβληματική στα καθ' ημάς, τι θα έπρεπε άραγε να αναλογιστούμε για τη μοίρα που, στην πραγματική ζωή, επιφυλάσσουμε στο προσφιλές θέμα της καλλιτεχνικής μας παραγωγής, το «α-Ελλάδα-σ'-αγαπώ»;

Διλήμματα σε μια δύσκολη εποχή

Η Ελλάδα της δικτατορίας με τη ματιά μιας Ελληνοαμερικανίδας συγγραφέως

ΝΑΤΑΛΙ ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Το πρόσωπο ακρογιάλι της πατρίδας
με: Χίλντα Παπαδομπτρίου
εκδ. Πατάκη, σελ. 576

Της ΝΤΟΡΑΣ ΜΑΚΡΗ

Γεννημένη και μεγαλωμένη στο Μισιγκαν των ΗΠΑ, η Ελληνοαμερικανίδα Ντάλι Μπακόπουλος τοποθετεί το πρώτο της μυθιστόρημα, που κυκλοφόρησε σχεδόν ταυτόχρονα στα αγγλικά και τα ελληνικά, στην Ελλάδα. Στο επίκεντρο της αφήγησης βρίσκεται μια αθηναϊκή οικογένεια των βιορειών προστίων, της οποίας την πορεία και εξέλιξη παρακολουθεί ο αναγνώστης από τα χαράματα της 21ης Απριλίου 1967 ως τον Δεκέμβριο του '73. Οι πολιτικές εξελίξεις, ο φόβος και η αβεβαιότητα διερωτώνται μέσα από τις προσωπικές επιλογές των προσφύγων μελών της οικογένειας: την 20χρονη Σοφία, φοιτήτρια Γαλλικής Φιλολογίας που γίνεται μέλος ακτιβιστικής οργάνωσης για να καταλήξει λίγο αργότερα εξορίστρις στο Παρίσι. Την 16χρονη Άννα, που είναι ένα είδος σιωπηλού μάρτυρα της αντικαθεστωτικής διαμαρτυρίας της μεγαλύτερης αδελφής της, μέχρις ότου η ίδια αναμειχθεί στην αντιστασιακή δράση προκειμένου να ξεκαθάρι τον έρωτά της για ένα παντρεμένο άνδρα. Την χθρρα μητέρα τους Ελένη που αγωνιά για την τύχη της οικογένειάς της, αλλά που και αυτή μπαίνει στον αντιστασιακό αγώνα περιθάλποντας κρυφά θύματα βασανισμών. Και τέλος, τον αδελφό της Ελένης, Μιχάλη, διακεκριμένο ποιητή, που λόγω της ανάκρισής του στον εμφύλιο, βρίσκεται υπό το καθεστώς συνεχούς παρακολούθησης.

Στη διάρκεια της αφήγησης γίνεται αντιληπτή η πεποίθηση της συγγραφέως ότι η πολιτική και προσωπική ζωή αλληλοεμπλέκονται και αλληλοτροφοδοτούνται, φ-

πως άλλωστε ομολογεί μία από τις ηρωίδες: «Ήξερε το σύνθημα ότι το προσωπικό είναι πολιτικό, και της φαίνονταν λογικό - φυσικά». Ιδιαίτερα εμφανής γίνεται αυτή η σχέση στην περίπτωση των νεαρών ηρωίδων, της Σοφίας και της Άννας, που βιώνουν ταυτόχρονα την πολιτική και σεξουαλική τους αμφισημία και φτάνουν στην ενδλιείωση μέσα από τη δική αυτή ωρίμανση. Όπως συνευδοποιεί η Άννα καθώς μπαίνει στο κτήριο του Πολυτεχνείου μαζί με τους συμφοιτητές της λίγες ώρες πριν από την εισβολή του τανκ, «με πολιτική άποψη και σεξουαλική αυτονομία ήταν ισότιμο μέλος της επονομαζόμενης νεανικής κουλτούρας».

Κόρη Ελλάδα που μετανάστευσε στην Αμερική, η Μπακόπουλος εμπνέεται από την πρόσφατη ιστορία της Ελλάδας και έχει συνειδηση της πνευματικής και πολιτισμικής της κληρονομιάς. Αλλωστε, όπως αποκαλύπτει η ίδια, «Το πρόσωπο ακρογιάλι» είναι καλύτερα βασισμένο στην ιστορία της ευρύτερης οικογένειάς της και ο ήρωάς της, Μιχάλης, είναι επιγενομένος από τον ποιητή Μιχάλη Κασορό, του οποίου η Μπακόπουλος είναι ανιψιά. Ωστόσο, η μυθιστορηματική στροφή προς την Ιστορία και συγκεκριμένα προς την προσωπική ιστορική εμπειρία είναι χαρακτηριστικό γνώρισμα της ελληνοαμερικανικής λογοτεχνικής παραγωγής και «Το πρόσωπο ακρογιάλι» δεν αποτελεί εξαίρεση.

Όπως σ' ένα μεγάλο μέρος ελληνοαμερικανικών αφηγημάτων και εδώ χρησιμοποιείται η ρεαλιστική αναπαραστασιακή περιγραφή και ο παντογνώστης αφηγητής, προκειμένου να αναδυθεί με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη πιστότητα και ακρίβεια η συγκεκριμένη εποχή. Όμως μια τέτοια μυθοπλα-

στική προσέγγιση, ενώ παρέχει στον αγνώμονα αναγνώστη πλήθος πληροφοριών για την Ελλάδα της εποχής 1967-74 και έως ένα βαθμό πετυχαίνει τη χρονιστική ανάπλαση της πραγματικότητας με τη βοήθεια της φαντασίας, είναι αμφίβολο εάν έχει να δώσει κάτι καινούργιο στον Έλληνα αναγνώστη. Πέρα από μια ενδιαφέρουσα πλοκή που καθιστά την ανάγνωση απολαυστική, το μυθιστόρημα δεν φαίνεται να διαθέτει θεματική ή υφολογική πρωτοτυπία, αφού ως επί το πλείστον αναπαράγει προκαθορισμένες ταυτότητες και θέσεις για την Ελλάδα της δεκαετίας του 1960.

Επιπλέον, δεν αναδεικνύεται αρκετά η ιδιαίτερη φυσιογνωμία του χώρου όπου εκτυλισσονται τα γεγονότα, είτε αυτή είναι η Αθήνα είτε το Παρίσι και αποσιώζει το χρώμα και το άρωμα που αναδίδουν οι γεγονιές της ελληνικής πρωτεύουσας. Λείπει η αίσθηση της κοινωνικής διαστρωμάτωσης του πληθυσμού που προέβαλε αντίσταση στη χούντα, ενώ δεν διαφαίνεται κάποια γλωσσική διαφοροποίηση στον λόγο των πρώων και ηρωίδων που θα έδινε το στίγμα της ταξικής τους προέλευσης, του φύλου ή της γενιάς στην οποία ανήκουν.

Αν και η Μπακόπουλος δεν πετυχαίνει να συμπεριφέρει με επάρκεια το πρόσφατο ελληνικό παρελθόν σ' αυτό το πρώτο της συγγραφικό τόλμημα, «Το πρόσωπο ακρογιάλι» δεν παύει να είναι ένα αξιόλογο μυθιστόρημα, με ειδικό ενδιαφέρον για τον Έλληνα αναγνώστη, αφού το γίνεται η δυνατότητα να δει την πρόσφατη ιστορία του μέσα από μια παραλλακτική οπτική, που είναι ταυτόχρονα μια θέαση γνώριμη αλλά και ανόικια.

Ο Πάσχος Μανδραβέλης προτείνει:

Ιστορία δύο αιώνων

γεμάτη χρεοκοπίες

Σε ό,τι αφορά την κρίση, είναι λάθος το ερώτημα «πως φτάσαμε ως εδώ». Διαβάζοντας το βιβλίο του καλού δημοσιογράφου κ. Γιώργου Ρωμαίου «Η Ελλάδα των δανείων και των χρεοκοπιών» (εκδ. Πατάκη), το αγωνιώδες ερώτημα των ημερών πρέπει να είναι «πως ξαναφτάσαμε ως εδώ». Η απάντηση είναι απλή επειδή δεν διδασκόμαστε στο σχολείο (και δεν διαβάζουμε μετά) ιστορία, για να μάθουμε ότι τα δάνεια και οι χρεοκοπίες είναι σύμφυτες με την ιστορία μας, και τα δύο ξεκινούν πριν καν η Ελλάδα γίνει κράτος. Γι' αυτό πρέπει να διαβάσουμε το βιβλίο του κ. Ρωμαίου. Οχι μόνο για να μάθουμε πως χρεοκοπήσαμε στο παρελθόν -αυτό, δυστυχώς, το ξέρουμε πλέον εμπειρικά- αλλά πως ανέκαμμε η χώρα μετά τις ουινηρές αυτές καμικές.

Πρώτα σε πωλήσεις

Μελέτες, λευκώματα, βιογραφίες

- Κυριακή απόγευμα στη Βιέννη, της Μάρως Βαμβροβάνκ (Ψυχολόγος).** Όσα θα συμβούλευε ένας ψυχναυαλυστής...
- Οскар Ουάιαντ, 99 μωθήματα σοφίας για μια ευτυχισμένη ζωή εδώ και τώρα, του Άλλαν Πέρου (εκδ. Πατάκη).** Πως μέσα από τη σκέψη του Ουάιαντ να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα και να απολαύσουμε τη ζωή.
- Η λογική της πρόνοιας, του Στέλιου Ράμμου (Αρχιμδ).** Είκοσι κείμενα για την τρέχουσα κρίση. Ένας αδηροσίετος επιλογος αναγιει νεο ορίζοντα κατανόησης του ελληνικού προβλήματος.
- Η τέχνη του να έχεις πάντα δίκιο, του Άρτουρ Σοπενκάουερ, μετ. Μυρτιά Καλοφιλά (Πατάκης).** Ένα αξιό και οργάνωμο κείμενο, που αυτοσυντίεται ως εγκυρημένο επικράτηση ένονται οποιουδήποτε αντιπάλου.
- Τέλος στην άρεση τώρα, του Ραυλ Κρυσμαν (Πόλκ).** Προεραρτάδι μας πρέπει να είναι η επιστροφή στην απόψη, λέει ο διάσημος οικονομολόγος.
- Μαγεία, της Ρόντα Μπερν (Λιβόνη).** Μια λέξη που έχει δομηνοποιηθεί, έχει γιοπεύσει, έχει προκαλέσει.
- Γιατί οι πολιτικοί λένε ψέματα, του John Mearsheimer (Πατάκης).** Το πλοσίο τεκμηρωμένο βιβλίο μπορεί να μας κάνει ν' αλλοζουμε γνώμη για τα αία...
- Νίσε, 99 μωθήματα καθημερινής φιλοσοφίας, του Άλλαν Πέρου (Πατάκης).** Συμβουλές για την καταπόλμηση του σύγχρονου άγχους και της καθημερινής αγωνίας.
- Η μαγεία της πραγματικότητας, του Richard Dawkins (Τραυλά).** Ο κορυφαίος βιολόγος εξηγεί πως συμβαίνουν μερικά από τα πιο εντυπωσιακά -και με πρώτη ματιά ανεξήγητα- φυσικά φαινόμενα.
- Από την άνοια στη σοφία, του Χάρκε Μπουκά (Ορεγα).** Αυτή είναι η κτορία ενός φρονιστικού τοδεύδι από την άνοια, σ' όποι όλοι ξεκινάμε, προς τη σοφία, όπου δεν φτάνουμε ποτέ.

- Λογοτεχνία**
- Το κορίτσι που εξαφάνιστηκε, της Τζιλίαν Φλιν (Μεταίχμο).** Ένα μυθιστόρημα για τα θανάγια μυστικά του σύγχρονου βίου.
 - Έρωτας πόλεμο, της Κίπης Οκονόμου (Ψυχολόγος).** Τι άλλο είναι ο έρωτας εκτός από πόλεμο;
 - Πενήντα αποκρύψεις του γκρι, της Ε. L. James (Πατάκης).** Το πρώτο μέρος σέλερ που κυκλοφόρησε σε μορφή e-book, το πρώτο μέρος μιας τριλογίας που διαβάρεται σε όλο τον πλανήτη.
 - Κράτα το μάτι σου κλειστό, του John Verdon (Διότρη).** Το άθερο της κακοκαρμημένης Τζιλίαν Πέρι τελεκεναι το βράδυ της δεξίωσης του γάμου της.
 - Φιλμ νουάρ, του Δημήτρη Στεφανάκη (Ψυχολόγος).** Ένα κοσμοπολίτικο μυθιστόρημα με ανιστορηστική δράση, παρασκήνιο και κατασκοπεία.
 - Στις σκάτες, της Rosamund Lupton (Διότρη).** Ένα προμερό έγκλημα σ' ένα σχολείο και οι ευθραστές κοροπίες σε μια μικρή κοινωνία.
 - Το παρνίδι του στέμματος, του George R.R. Martin (Ανιθί).** Σε έναν κόσμο όπου οι χειμώνες διαρκούν δεκαετίες αλλάζονται, βασιλείς και βασιλίσσες, ηπότες και μάγοι, ευγενείς και δουλοφρόνοι βρίσκονται αναμειγμένα σ' ένα θανάτερο παϊκνίδι...
 - Τελευταίος θάσι, του Michelle Mead (Διότρη).** Ένα βιβλίο για τον φόνο, τον φόνο, τον αγώνα και τη θυσία.
 - Εντιμόσητη εταιρεία, των Dominique Manotti - DOA (Πόλκ).** Οι δύο συγγραφείς ξεπλώνουν μια σύγχρονη πραγματικότητα, συχνά ερωκτική.
 - Μια φορά κι ένα καικοκκίρι, της Μεταξίας Κράλλη (Ψυχολόγος).** Τρεις ερωτικές ιστορίες πλέκονται κάτω από τον καικοκκίρινο ήλιο.

* Αυτή την εβδομάδα τα σταχεία προέκονται από το βιβλιοπωλείο «Παπακλάκος» (Λαυκίπρω 15, Τρίκτολα).

Επιμέλεια: ΟΥΓΙΑ ΣΕΛΛΑ

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΞΕΝΗ ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ

JO NESBO
Ο Αυρωτικός
μετ. Γιώγ Αρβανίτη
εκδ. Μεταίχμο σελ. 608 - 8,80 ευρώ

Μια παγωμένη βροδιά στο Οσλο, παρωμένες Χριστουγέννων, ο κόσμος είναι μαζεμένος σε μια υπαίθρια συναυλία του Στρατού Σωτηρίας. Μια δυνατή έκρηξη διακόπτει τη μουσική και ένας ένστολος πέφτει νεκρός. Ο Χάρι Χόλε και η ομάδα του δεν έχουν πολλά στοιχεία στη διάθεσή τους: δεν υπάρχει ύποπος ούτε κίνητρο. Μέσω όμως μιας πισωτικής κάρτας, ενός ψηφιακού διαβητηρίου και μιας τηλεφωνικής επικοινωνίας με τον εργαζόδη του, η αστυνομία καταφέρνει να στηριμώσει έναν ύποπο. Ο Χάρι Χόλε θα βρεθεί στο κατόπι ενός πληρωμένου δολοφόνου, χωρίς χρήματα και όλο και πιο απειλημένο.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ

ΖΩΗ ΜΠΕΛΟΥΚΑ
Οι γυναικές του Αυγούστου
εκδ. Καστανιώτη σελ. 220

Τις κυριζούν πολλά, αλλά τις ενώννει η φιλία. Η Ευτυχία, η Μαρίτσα, η Βίκη, η Φωτεινή και η Χαρά. Πέντε γυναικές που κτίζουν μαζί και χωρία τα όνειρά τους. Ποιο θα είναι όμως το μέλλον; Και πόσο σίγουρος μπορεί να είναι κανείς γι' αυτό; Και τι θα γίνει όταν ξεγυμνωθεί ο εαυτός της καθενιάς και μάθουν όλες τα μυστικά των υπολοίπων; Θα κατορθώσει ο χρόνος να φέρει τη γιατρεία ή, όταν τον χρειάζομαστε περισσότερο απ' όλα, ο γιατρός αυτός αποσιώζει;

ΝΙΚΟΣ Ι. ΜΕΓΑΔΟΥΚΑΣ

Ο τάφος του Κικέρωνα
εκδ. Περίηλους σελ. 322

Ένα πολιτικό και ερωτικό μυθιστόρημα, που συνδυάζει το σασπένε με την πολιτική ήντρικα. Η ιστορία εξελίσσεται μεταξύ Μαδρίτης, Λισσαβώνας, Λένινγκραντ, Ιασίου, Ιωαννίνων και Αθηνών. Ο 45χρονος Άγγελος Αζιούτης ερευνά μια πολιτική συνωμοσία στα Βαλκάνια, με στόχο την επιστροφή των εστεμμένων σης χώρες της Χερσονήσου, μετά την πτώση του κομμουνισμού. Με «οδηγό» έναν ξεκαρμένο κώδικα που βρήκε στη Μονή της Μολμβδοκέπαστης, στα Ελληνοβαλβανικά σύνορα, να ξεκαπώσει τους συνωμότες, ισορροπώντας ανάμεσα στις δικές του αξίες, στα προσωπικά του οδιέξοδα και όσα συμβαίνουν γύρω του.

ΠΟΙΗΣΗ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΣΣΑΡΗΣ
Αλλιώτικ
εκδ. Γαβριλιδής σελ. 40

«Τα χρόνια θα φρέγουν, τα δύσκολα χρόνια/ Σημδία ανεξίτηλα, λουλοδία τατου-άτζ' θ' ανθίζουν σ' αλθάεια στο δέρμα πλειτρόσιο/ Στείν κάθε προσάθεια να κτες θα νικάς». Χρόνια «υπρήτης» του παιδικού παραμυθιού, ο Δημήτρης Κόσσαρης αυτήν τη φορά ξετυλίγει την ευαισθησία του σε στίχους. «Και τώρα/ ερήμην σου/ κάθε φορά/ λόγει συνήγορο/ με ευφράδεια θα ερίζουν/ πάνω απ' το ξεσκισμένο σου ρούχο/ το νόμη σου διαμελίζοντας/ σε τηλε-κοινωνικές τοποθετήσεις. Ενώ κοράκια/ του τίποτα/ θα συντομούν/ με μακελειό-φιέστα/ τον επετεισκό σου θάνατο/ ώσπου να πάρεις ένδοξη θέση/ δίπλα στο πώμα - Πολυτεχείο.

ΜΕΛΕΤΗ

ΝΕΔΑ ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ - ΜΑΛΟΧΟΥ
Η χειραφέτηση της Ευρωπικής Συνταγματικής Θεωρίας της ευρωπαικής εννοποίησης
εκδ. Παπαζώνη σελ. 382

Η σημερινή κρίση, περισσότερο από ποτέ άλλως, αναδεικνύει ότι ένα από τα μείζονα ζητήματα που οφείλει να αντιμετωπίσει η Ευρωπαιική Ένωση είναι βαθιά θεσμικό και άπτεται των θεμελίων της: Η χειραφέτηση της Ευρωπικής επίτασης έναντι «ευρωπαικών» Σύνταγμα. Αντικείμενο του βιβλίου είναι οι θεωρητικές συνταγματικές προϋποθέσεις που θεμελιώνουν το «ευρωπαικό» Σύνταγμα, το αναδεικνύουν και το μορφοποιούν. Εκκινεί από την ανάγνωση της κλασικής θεωρίας του Συντάγματος μέσα από το πραγματικό και μεθοδολογικό πρίσμα που επιβάλλει το ευρω-ενωσιακό φαινόμενο ως προϊόν της ιστορίας. Και θέση του είναι ότι το Συνταγματικό Δίκαιο αποτελεί ταυτόχρονα το εργαλείο, το θεμέλιο, αν όχι τη μήτρα της πορείας προς την ευρωπαική εννοποίηση.

Επιμέλεια: Ζ.Π.Χ.